

Tenor

# Den snöiga Nord

Finska rytteriets march

Z. Topelius

Fån trettioåriga kriget

$\text{♩} = 75$

*mf*



Den snö - i - ga Nord är vårt fä - der - nes - land, där sprä - kar vår hä - rd på den



stor - mi - ga strand, där väx - te vidsvär - det vår här - da - de arm, där glöd - de för tro och för



ä - ra vår barm. Vi vatt - na - de i Ne - van vår vår fru - stan - de häst, han sam öv - er Weich - seln så



gladt som till fest, han bar ö - ver Rhen vårt häm - nan - destål, han drack ut - ur Do - nan



kej - sa - rens skål. kej - sa - rens skål. Och ri - da vi fram ö - ver a - ska och grus



sprin - ga ur hof - var - na gni - stor av ljus, så blin - kar vart hugg som en strim - ma av sol, och



fri - het går ut från den ljun - gan - de pol, så blin - kar vart hugg som en strim - ma av sol, och



fri - het går ut från den ljun - gan - de pol.

Var tröst, du som suckar i mörker och band!

Vi komma, vi komma, vi lösa din hand.

Där pustar ej träl i vår frostiga nord;

friborne vi rida i fält för Guds ord.

Vid Breitenfeld vi togo Pappenheim i vår famn;

vi skrefvo på Kronenbergs brynja vårt namn;

vi svedde grått skägg för Tilly vid Lech;

vi blödde med kungsblod vid Lützens häck.

Och rida vi långt från vårt nordliga spår,

till glödande drufvor och blödande sår,

så smattra trumpeterna segerbud.

Hugg in, tappra led! Fram! Med oss är Gud!